

Bezinning 107: Jezus stilt de storm 1

12° zondag B-jaar: Marcus 4:35-41

Het Woord

Aan het eind van die dag, toen het avond was geworden, zei Hij tegen hen: 'Laten we het meer oversteken.' Ze stuurden de menigte weg en namen Hem mee in de boot waarin Hij al zat en voeren samen met de andere boten het meer op. Er stak een hevige storm op en de golven beukten tegen de boot, zodat die vol water kwam te staan. Maar Hij lag achter in de boot op een kussen te slapen. Ze maakten Hem wakker en zeiden: 'Meester, kan het U niet schelen dat we vergaan?' Toen Hij wakker geworden was, sprak Hij de wind bestraffend toe en zei tegen het meer: 'Zwijg! Wees stil!' De wind ging liggen en het meer kwam helemaal tot rust. Hij zei tegen hen: 'Waarom hebben jullie zo weinig moed? Geloven jullie nog steeds niet?' Ze werden bevangen door grote schrik en zeiden tegen elkaar: 'Wie is Hij toch, dat zelfs de wind en het meer Hem gehoorzamen?'

Stilte bij het Woord

Een woord bij het Woord

Wie is Jezus toch? Het is Marcus' centrale vraag. Wat geen mens aandurft, dat beslist Jezus als de grootste vanzelfsprekendheid te doen. Net 's avonds wil Hij het meer op: maar de nacht is het rijk van de demonen en ook het meer is de voorkeursverblijfplaats van de demonen. Bovendien wil Hij naar de overkant, naar de heidenen. Die vreemden! De ramp is compleet met een zevende probleem: een hevige stormwind doet de boot vol water lopen. En Jezus? Hij slaapt ... Deze techniek om met wit-zwart-contrasten te werken, vindt men in de sprookjes terug. De overmaat aan problemen doet onze fantasie in overdrive gaan.

De slaap staat in de Bijbel wel vaker voor de dood. In het Nederlands gebruiken we een mooi woord om te zeggen dat we stoppen met slapen: we staan op. Zo staat Jezus op uit de dood. Hij verrijst. Zo ook in dit verhaal. Jezus slaapt om te kunnen 'opstaan'! Geen storm, geen demon, geen kwaad, zelfs niet de dood krijgen Hem klein. Altijd blijft Hij kalm en sereen. Niet de storm verstoort zijn innerlijke rust, maar zijn innerlijke rust stilt de storm.

De eerste christenen hadden het vaak hard te verduren, bijvoorbeeld in Rome. Dat klein groepje tegenover die zeestorm van machtsvertoon en dreiging, te midden van vreemden. De evidente angst van de eerste christenen doet de verrezen Heer omslaan in innerlijke rust, moed en durf. Ja, wie is Hij toch, dat Hij elke storm doet zwijgen?

Het Woord in mijn leven

Ik lees Psalm 107:23-30. En Jona 2:1-11. Welke ervaring van mij is te vergelijken met het vollopen van een bootje in een hevige storm midden op de levenszee? Heb ik in mijn leven al ervaren dat de Heer Jezus 'de storm stilt'?

Bidden met het Woord

Heer Jezus,
Gij wilt niet
dat christenen altijd de rust opzoeken.
Integendeel, Gij zendt ons naar de overkant,
daar waar alles vreemd en gevaarlijk lijkt.
Maar Gij blijft wel bij ons aan boord.
We mogen op U vertrouwen:
Gij laat ons niet vergaan.
Geef ons Uw eigen vertrouwen,
Uw diepe vrede en rust,
zodat we zelf stormen kunnen stillen,
in Uw naam. Amen.

© Eric Haelvoet 2012